

VĚTRNÍK

Ročník 55.

Středa 9. října 2024

číslo 6.

Ač se to nezdá, je to skutečně tak. Krakonošův divadelní podzim 2024 je za svou polovinou.

Zbraslavští pozdravili písní

V úterý odpoledne po 15 hodině přivítal Krakonoš na schodech vysokého divadla hned dva soubory. Spojené farnosti Zbraslav a DS Amadis Popůvky. Vítání se za přípravný výbor ujal moje maličkost a SČDO reprezentoval Jaroslav Vondruška.

Vzhledem k mé účasti bude tento text poněkud stručnější než obvykle, neboť jsem si nedělala poznámky.

Soubor Amadis konstatoval, že sem jezdí vždycky

(Pokračování na stránce 6)

13:00středa 9. října 2024		
kdy	co	kde
9:30	Rozborový seminář	malý sál
11:30	loučení Zbraslav	malý sál
11:30	loučení Popůvky u Brna	malý sál
13:00	Dílna SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým představení	velký sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Mýto	před divadlem
16:30	Milostné manévry	velký sál
	Mýto	
20:00	Milostné manévry	velký sál
	Mýto	
22:00	Seminář KDP	půdička
22:30	večírek Mýto	malý sál

Recenze: Luděk Horký Luděk Strašák: Tarsan Spojené farnosti, Zbraslav

Zatímco Tarzan je malý chlapec z Anglie, kterého po tragické smrti rodičů vychovává pralesní opice a který se brzy díky své síle a důvtipu stane nejmocnějším tvorem džungle a muzikál o něm vytvořilo pražské divadlo Hybernia, Tarsan je označením pro obyvatele starobylého města na jihu Turecka, nebo též domácím oslovením Pavla z Tarsu. Ten je coby apoštol Pavel klíčovou postavou bible a vede dvojí život – starozákonní a novozákonní. Muzikál o něm vytvořily Spojené farnosti ze Zbraslavi a okolí. V kontextu českého amatérského venkovského divadla jde nesporně o počín neobvyklý a mimořádný, ačkoli z dramatického hlediska rovněž problematický.

Zbraslavští se ve své tvorbě dlouhodobě (od roku 1990) zaměřují na popularizaci biblických témat a na rozvoj oboru hudebního divadla. Kolektiv souboru se netají okouzlením slavným muzikálovým titulem Jesus Christ Superstar, který sám rovněž nastudoval a brázdil s jeho inscenací moravské kostely a divadelní sály již v roce 1996. Ostatní muzikály z repertoáru souboru byly a jsou autorské. Inspiraci broadwayskou kultovní hitovkou ovšem nezapře ani Tarsan.

Výchozí situace muzikálu nás zavádí do vězení, ve kterém Pavel z Tarsu před popravou bilancuje svůj život v přítomnosti dvou postav – Svědomí jedna a Svědomí dvě. Že jde o svědomí, to se dozvíme nikoli z muzikálu samotného, ale z programu k inscenaci. Na jevišti jsou postavy herečkami ztvárněny tak, že působí spíše jako neposední zvědaví andílci, kteří místo aby Pavla před smrtí připravovali na nanebevzetí, tahají z něj detaily o jeho pozemské životní pouti a různě je komentují. Rozhodně nejsou jeho svědomím v tom smyslu, že by z nich měl Pavel nějaký mravní respekt. Jevištní zpracování činí hlavní mravní autoritu z něj, nikoli

z postav svědomí. Ovšem podle mě to není nijak na škodu, protože trojice je dobře sebraná a funguje jako dobrý klíč k vyprávění příběhu.

V samotném slově vyprávění je přitom zakopán pes. Inscenace není v pravém slova smyslu dramatická. Příběh není složen z dramatických situací, ale je odvyprávěn trojicí výše uvedených vypravěčů a vyprávěné je následně scénicky ilustrováno, a to poměrně popisným způsobem ve

stylu „jak řekli, tak udělali, ještě na to ukázali“. Epický princip hraje nad tím dramatickým jednoznačně prim. Celek inscenace nás vede především od písně k písni a zpěvní složka inscenace je také její jednoznačně nejsilnější stránkou. Oceňuji zejména chytřé, vtipné a jazykově vynalézavé písňové texty, které svou kvalitou podle mého názoru vyčnívají, a to výrazně i nad současnou profesionální produkcí v oblasti českého hudebního divadla. Hudba sama

zas tak výjimečným dojmem nepůsobí, ovšem má skvěle zvládnuté a vynalézavé aranže a oporu ve zpěvácích, zejména v perfektně zvládnutých sborech.

Libreto je velmi nedramatické a zatížené neustálým vysvětlováním. Jevištní tvar je a není divadlem. Má sice záblesky hudebně dramatického žánru – například velice funkční a působivá choreografie souboje konvertovaných pohanů s konvertovanými Židy nebo obraz spouštění Pavla v koši po zdi z cely – celkově však inscenace osciluje mezi divadlem a naučným koncertem. Z hlediska čistě divadelního je inscenace klopotná, zdlouhavá a nebuduje dobře napětí. Z hlediska zdiva-

delněného didaktického programu (v tom nejlepší smyslu slova!) je naopak velice sdělná, přívětivá a atraktivní, až na svou neúměrnou délku. Ta není úměrná zejména obsahu svého sdělení. Inscenace graduje mnohem lépe v první polovině nežli v druhé. Až po Pavlův mystický zážitek při cestě do Damašku (jevištně dobře zvládnutý obraz osvícení) a po scénu z tkalcovské dílny a výroby stanových plachet děj, byť ve formě ilustrovaného vyprávění a nikoli dramatu, pěkně frčí, je dynamičtější a má čím překvapit. Druhá polovina otrocky vypočítává jednu Pavlovu misijní cestu za druhou a jevištně je dostatečně zručně nečení, takže divákům

nutně splývají. Navíc v nich Pavel v konečném důsledku působí jako kolonizační násilník, což jistě není záměrem tvůrců, takže se i po stránce ideové míjí druhá polovina účinkem. Na webu souboru se lze dočíst, že stejná inscenace má vedle 150minutové i 60minutovou verzi. Myslím, že tady rozhodně platí, že méně by bylo více. A to i s velkým respektem ke všem asi dvaceti šesti hudebním číslům.

KDP mladým

Naši pátou inscenací v rámci KDP mladým byl Tarsan, kterého bychom spíše než jako muzikál zařadili do žánru scénického koncertu. Ač byla scéna (spolu s kostýmy) velmi náznaková a nekonkrétní, byla poměrně funkční. Případnou nejistotu ohledně prostředí se snažily přiblížit texty písní. Obdivujeme jejich množství, ale nakonec se nám zdálo, že jich bylo až moc. Často jsme jim nerozuměli a příliš natahovaly děj. Choreografie tanečních čísel nám přišla skvělá, ale zpracování pohybu sboru nám přišlo chaotické, téměř náhodné.

Jsmo si vědomí toho, že představení bylo primárně zamýšleno jako popularizace náboženských příběhů pro mladší publikum. Zároveň si uvědomujeme i to, že my ta cílová skupina nejsme.

Zaujala nás práce se světly, ačkoliv jsme si všimli různých technických chyb, a to nejen v případě světel, ale i zvuku.

Děkujeme za unikátní představení, které jsme letos na KDP ještě neviděli,

#KDPmladym
#bozimalaholcicka
#lianawanted

Půdičkáři

Plusy:

kolektivní inscenace
pěvecké nastudování
zdivadelnění útěku z Damašku

Minusy:

délka představení
snaha o muzikál a vkládání současné mluvy vyprávěcí divadlo

Hlasování diváků
dopoledne:99,36
odpoledne:78,43

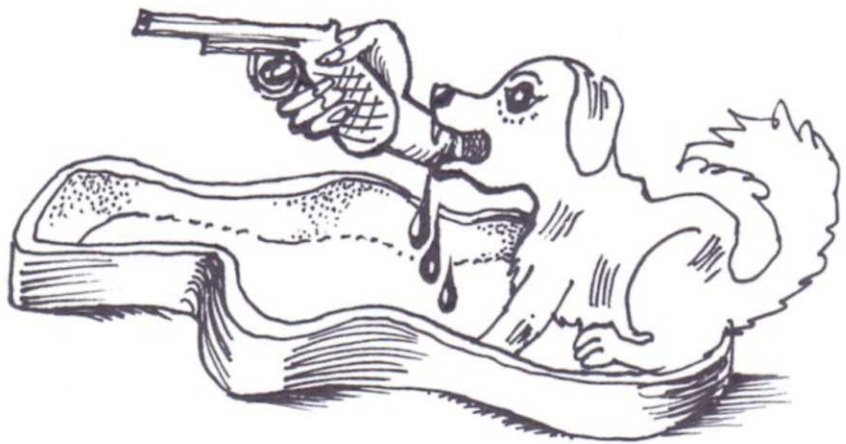
Recenze: Petr Jan Svoboda

Jiří Janků, Petr Svojtka: Pozor, zlý pes

DS Amadis, Popůvky

Divadelní soubor AMADIS ve spolupráci s divadelním souborem OBVB Velká Bystrice přivezl na letošní ročník KDP crazy komedii s detektivní zápletkou *Pozor, zlý pes* od Jiřího Janků a Petra Svojtky. V ní ožívá přízrak baskervillských blat a samozřejmě jeho dva protagonisté, Sherlock Holmes a doktor Watson.

Vysoké představení před zaplněným hledištěm jistě splnilo očekávání diváků, neboť jeho reakce byly spontánní, a věřím, že i soubor bude odjíždět z letošní

máhají charakterizovat postavu líného a „neanglického“ sluhu Barrymora. Některé další výzvy k divákům, zejména od hlavní postavy, detektiva Holmese, však působí trochu lacině – například konkrétní jmenování Vysokého na Jizerou.

A tím se dostávám k těm, kteří nám bláznivou detektivní komedii předvedli – k samotným hercům. Jak jsem už řekl, scéna, kostýmy, světla jim výrazně pomáhají a je radost sledovat, jak se s jednotlivými charaktery vyrovnali. Asi nejvýraznější, ale přitom naprosto kontrolovanou nadsázkou, se vyznačuje Sir Henry Baskerville v podání Martina Vráblíka.

přehledky spokojený. Výběr textu je rozhodně nezpochybnitelný, i zvolená nadsázka ve všech použitých složkách se ukázala jako zajímavá a dobře naplněná.

Jestliže se nyní pokusím tyto složky trochu blíže rozebrat, musím konstatovat, že právě text s parodickou nadsázkou přinesl hercům velké možnosti, které, a to nebývá u některých amatérských souborů obvyklé, většina zúčastněných skvěle využila. Ještě před hereckými výkony se však zastavím u scénografie a kostýmů. Už tady se ukázalo, že dobře zvolená a záměrně naivní scéna s parodickými obrazy předtištěnými na pohyblivých a lehce za-

měnitelných roll-upech, spolu s jednoduchými doplňky, oknem, křeslem, stolkem a bednou bohatě stačí. Umožní totiž všem účinkujícím naplno se opřít do textu a akce. Skvělé a vtipné bylo i využití světla, zejména při představování jednotlivých postav, a je možná škoda, že si tato složka nenašla další, stejně působivé využití i ve druhé části představení. Stejně tak zaslouží pochvalu kostýmy, které byly opravdu dobře vybrané a současně i nápaditě využívané. Za zvážení by možná stálo omezit některé interakce s diváky, přestože například pomoc s přepravou Sherlockovy bedny na jeviště je jednou z těch, které jsou vtipné a současně po-

A ocenil jsem, že se nenechal ze své postavy vyhodit ani při výbuchu smíchu v hledišti. Naopak si počkal, aby další texty nezanikly. Rovněž tak pozorně a vtipně reagoval na akce a texty kolegů, přestože sám v té chvíli žádný text neměl. Říkáme tomu průběžné jednání, ale v jeho podání to byla čirá radost a diváci to opakovaně oceňovali smíchem, a dokonce i potleskem. Rovněž bych zmínil i velmi dobrý výkon Romana Tegela v postavě doktora Watsona. Soustředěný a uměřený výraz s velmi dobrou dikcí rovněž přitahoval pozornost publika a jeho zamilovaná poloha s Dolores Stapletonovou (Eva Annikki Peltonen) byla doslova odzbrojující. Zmíním ještě Pavla Dorazila a jeho doktora Mortimera. I on si zvolil jistou parodickou šarži, ale dokázal ji nepřehrávat a ve své „šílenosti“ se dobral velmi sympatické postavy, které diváci nakonec fandili.

Josefa Širhala jsme viděli už v mnoha rolích a je to samozřejmě velmi zkušený herec, ale jeho Sherlock tentokrát nenašel odpovídající charakteristickou nadsázku, která by nám ho představila jako detektivního genia. Roztržitost a jistá pohybová nekázeň oslabuje přemýšlivost, rozvahu a dominanci nad všemi přítomnými. S ní se pak bohužel ztrácejí i mnohé vtipné pointy a snad jen v postavě cikánky se tento přístup

dá přijmout jako parodická nadsázka. Je to škoda, protože jak jsem už uvedl, jedná se o zkušeného herce a pokud by dokázal postavu zklidnit, a to jak v řeči, tak i v pohybu, vyznění a dominance světoznámého genia by se okamžitě dostavila.

Závěrem se zastavím u jisté nevyrovnanosti v temporytmu a napětí, kterou charakterizuje skvělý nástup, vtipné gagy i celá řada nečekaných a doslova bláznivých situací. Diváci jsou strženi, úsměv střídá smích a často i potlesk. Pak jako by nápadů ubývalo a závěrečná scéna, která by měla být vyvrcholením jak detektivní zápletky, tak i jednotlivých postav, se bohužel stává poněkud nepřehlednou. a to jednak ztrátou parodie, ale hlavně zatěžkáním přílišnou psychologii. Nepomáhá tomu poněkud statické aranžmá. I když se samozřejmě dozvíme, kdo je, či není otcem, dcerou nebo synem, lehkost, nadsázka a humor ze začátku představení se poněkud vytrácí. Tady by byl zřejmě třeba ještě citlivý zásah režie, protože představení je skutečně vtipné a divácky vděčné. Herecké výkony jsou rovněž zárukou kvalitní zábavy a o ostatních složkách jsem už psal. Jsem přesvědčen, že nechybí moc a výsledek bude ještě lepší. I tak musím za představení poděkovat, protože komedií není nikdy dost a těch crazy zejména!!

KDP mladým

Naší poslední inscenací v rámci KDP mladým byla (not so much crazy) komedie s detektivní zápletkou Pozor, zlý pes! Oceňujeme funkční rolapy, které nám pomohly se rychle zorientovat v různých prostředích. Kostýmy seděly k době i charakterům. Líbilo se nám realistické (mírně karikované) ztvárnění postav, také nás potěšilo zapojení diváků do představení. Výběr textu korespondoval s obsazením herců. Práci se světly považujeme za přirozenou, dobře navodila atmosféru.

Děkujeme souboru za velmi vydařené (za nás nejlepší) představení tohoto ročníku KDP mladým.

#KDPmladym
#dobrounoc
#hccemetenkabat

Půdičkáři

Plusy:

herecký výkon- sir Henry a doktor Watson praktičnost roll Upů sympatická liška

Minusy:

neujasněnost žánru
nedůslednost režie a scénografie klesající napětí

Hlasování diváků: 96,64

rádi, že se jim tu vždycky líbí. A ještě raději tu hrají. Stejně jako to obvykle prý říkají všechny soubory. Ale ono je to údajně všechno

pravda.

Spojené farnosti si připravily autorskou píseň, kterou se před vysockým publikem uvedly. Pokud jste snad náhodou na úterním vítání nebyli a píseň neslyše-

li, nebuďte smutní. Stačí najít fb stránku Krakonošův divadelní podzim a tam si nahrávku písničky jak z vítání na vysocké radnici, tak před divadlem poslechnout.

(jn)

Vysokým hýbou diskuze o genderové vyváženosti

Podle slov Honzy Hejrala se přehlídka v úterý v poledne loučila s jedním souborem a s jednou kavárnou. Vysocká prkna opouštěly soubory MonAmour Mních a DS Eduarda Vojana Brněnec.

„Díky Brněneckým za záznam nepřenositelného představení, které jsme mohli vidět v rámci kinokavárny, i děvčatům z Mníchů za inscenaci, kterou hrají šest let a nyní se rozhodli jít i do soutěžních přehlídek. Oběhněte vše, co můžete, ať jste za rok zase tady,“ vyzval přítomné Honza Hejral.

Ondřej Benda, zastupující SČDO, konstatoval, že genderová otázka mu v tomto případě vůbec nevadí. „Ona se tu letos genderová nevyváženost hodně komentuje, ale pokud v souvislosti se mnou jde o spíše ženský kolektiv, je to pro mě vyhovující,“ pochvaloval si Ondra a rozdával o to více polibků, o kolik méně předal dáreků.

Pozadu nezůstal ani generální prezident Vobskočáku Standa Mareš. Tentokrát nerozdával zámky k pásům cudnosti, od kterých si ponechával třetí sadu klíčů, ani propisky s adresou a nalé-

havou žádostí: „Napiš mi!“ Naopak MonAmour si odvezl desky, kancelářské sponky, škrabky na faldy (prý to odškrabávání bolí - au), džbáněk a otvírák na pivo. Vše ve větším balení. Do Brněnce zase putují desky pro průvodkyni, další hrnek do páru pro dámu na kole a baterka k řízení silničního provozu pro regulovčici. Hlavní cena Vobskočáku – taška plná překvapení s několika pexesy a dvěma zapalovači na dračí oheň – získala loutková scéna DS Krakonoš.

Dojemný zvukový vzkaz pak souboru MonAmour zanechala jejich hosteska Katka Kubátová, protože ji pracovní povinnosti odvedly z Vysokého. „Připadám si jako Monika před kamerou, protože tenhle vzkaz natáčím už asi potřetí,“ uvedla svou nahrávku Katka a pokračovala: „Možná byla trochu nevýhoda, že tenhle soubor tvoří jen dvě holky, které jsou úplně samostatné – všude

dojdou, doptají se, nebloudí. Děkuji vám za vaše divadlo, které mi velmi pomohlo – poplakala jsem si a všechno jsme pak probraly. Práskat na vás nechci, ani nemám co, jen chci, abyste zase brzo přijely,“ zněla Katčina slova z reproduktoru.

Kristýna Pavlasová z Brněnce vyjádřila vděčnost, že se mohli na vysocké přehlídce objevit se svým záznamem jako host a zve všechny na divadelní podobu (o tom více na jiném místě v tomto čísle zpravodaje – pozn. aut.).

„Slíbila jsem si, že nebudu fňukat, a to jsem taky nedodržela,“ říkala Monika Nováková s tím, že nemůže mluvit a Bety mluvit nechce. „Jste hrozně fajn, a i kdybychom s divadlem snad skončily, tak se nás stejně nezbavíte, jezdit sem budeme, a to máte za to,“ zahrozila Monika a slíbila, že oběhne kolem kostela i kolečko navíc. Jo, a příští rok to bude v těch elastáčkách. (jn)

V Semináři SČDO řeší podstatu divadelní práce

Vyhlašovatelem přehlídky ve Vysokém n. Jizerou je Svaz českých divadelních ochotníků (SČDO), který na dobu přehlídky připravil svůj seminář-dílnu s lektorem Vladislavem Kracíkem. S Vládou vyšel velký rozhovor v roce 2022, v 8. čísle 7. října, a je dohledatelný na webu kdpvysoke.cz. Seminář SČDO patří k přehlídce již mnoho let, dříve se pořádal pod hlavičkou klubu režisérů SČDO. Letošním tématem je *Dialog v čase a prostoru – prostor a čas v dialogu*.

Vládo, co nového od předloňska? Divadlo Tramtárie v Olomouci vzkvétá?

Pevně věřím, že vzkvétá i v neblahé době pro divadla obecně, o to víc z nezávislé scény. Situace je těžká a nebude se měnit v následujících dvou třech letech. Je to boj, člověk na to musí mít energii. Jinak umělecky se nám, myslím, daří, máme hezká představení, která jsou většinou vyprodaná. Nedávno jsme pořádali

open air festival Olomoucké shakespeareovské léto a návštěvnost byla kolem pěti set lidí na představení. To je velký úspěch pro komorní divadlo s kapacitou 90 míst, kterým Tramtárie je.

S jakým největším problémem se potýkáte? Platí obecně známé pravidlo, že peníze jsou až na prvním místě?

Samozřejmě, vše je otázka peněz. Zvyšují se náklady, vše se zdražuje. Ale granty a podpory

nerostou, ba právě naopak, jsou stejné nebo nižší.

Takže hledáte vícezdrojové financování a vybíráte tituly, na kterých bude plno?

Ano, to už z podstaty našeho divadla musíme, ale zároveň držíme hranici vkusu.

Seminář – dílnu SČDO vedeš poněkoličkáte. Jaká se ti sešla skupina?

Skupina je skvělá, přihlásily se opět známé tváře, které jsou tu také poněkoličkáte. Pozoruji na nich, že naše práce není zbytečná. Lepší se v klíčování situací a posouvají se v divadelní tvorbě.

Na co se letos zaměřujete?

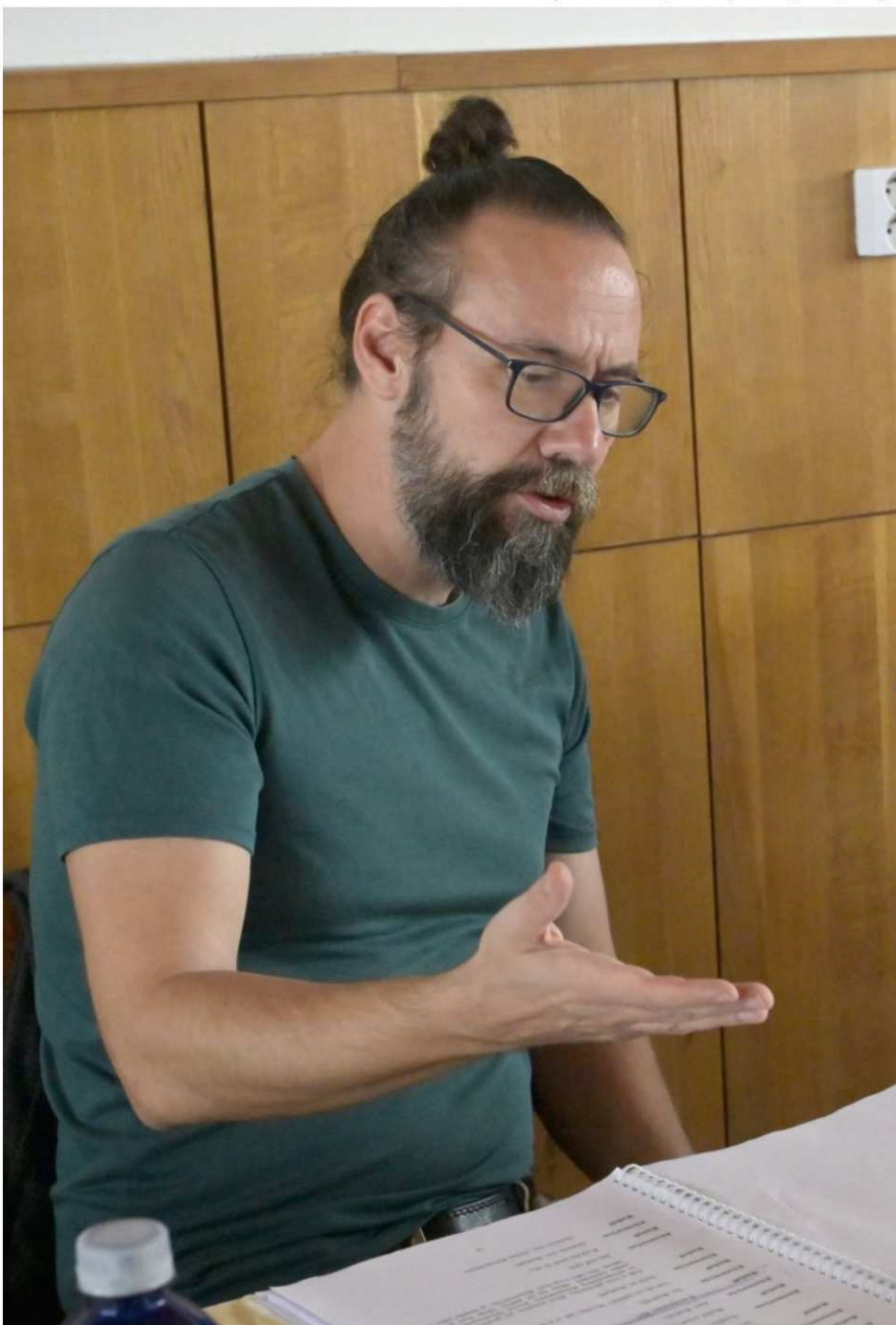
Můj seminář se zaměřuje na praktické divadlo, na praktické řešení situací. Naše hlavní téma je, jak převést dialog z textu na jeviště. Poprat se s tímto základním úkolem je velmi potřebná a klíčová záležitost.

Pracujete s konkrétním scénářem?

Vybrali jsme si *Rybu ve čtyřech*, což je komedie s hororovým nádechem. Titul je často uváděný u ochotníků i profesionálů, tudíž je to hra hratelná pro všechny soubory. Bavíme se o tom, jaké možnosti hra má a jak situace interpretovat.

Pro koho je seminář vhodný a jak práce probíhá?

Doporučoval bych případným zájemcům, aby se na náš seminář přišli podívat. Je vhodný jak pro herce, tak pro režiséry. Řešíme podstatu divadelní práce, podstatu geneze inscenace. Já vyberu divadelní scénu a čtyři skupiny mají půl hodiny na zpracování. Pak se bavíme o vztahu mezi jevištěm a hledištěm, o záměru inscenátorů, o pocitech diváků. Když vidíme čtyři různé verze jednoho úryvku, tak se krásně ukazuje možnost interpretace textu.

Jedná se o velmi kreativní proces. Náš seminář je dramaturgicko-režisérsko-herecký.

Ty jsi někdy inscenoval celou hru Ryba ve čtyřech?

Říznám se, že ne, není to titul, který bych si zvolil a který by zapadl do dramaturgie našeho divadla. *Rybu ve čtyřech* jsem vybral kvůli tématu, které je blízké seminaristům. Přece jen se už za těch pár let známe. Hodně věcí se o nich dozvídám na přehlídce, když se potkáme mimo seminář.

Náš rozhovor by měl být jistou vizitkou práce SČDO, konkrétně pak semináře. Existuje nějaký vstupní předpoklad, nějaká základní zkušenost s divadlem pro případné zájemce?

Ne, my nemáme žádné vstup-

ní nebo hodnotící kritérium, to by stejně nikam nevedlo. Jak jsem říkal, chci se věnovat praktickému divadlu a náš seminář lze brát i jako pozastavení se nad divadlem. Pootevírají se nám dveře do trochu jiného uvažování.

Váš seminář nebude mít žádný konkrétní výstup, ale připravujete takový malý den otevřených dveří.

Ano, všechny rádi uvidíme ve čtvrtek od 13 hodin v prostorách hasičovny, která je kousek od divadla. Stačí jen přijít.

Vrátím se k tvé profesi. Na čem teď pracuješ?

Dělám několik profesí a jsem trochu ve vleku událostí. V úterý máme premiéru v mém domovském divadle. Jedná se o romantickou komedii *Don Juan v New*

Yorku, já jsem autor i režisér. V dabingu dokončuji jeden hollywoodský velkofilm, název ale prozradit nemůžu, neb jsme vázáni mlčenlivostí. A čeká mě práce pro rozhlas, sedmidílný večerníček *Detektiv Dudlík*. Detektivem je batole a řeší případy v rodinném kruhu. Hned u prvního případu řeší vraždu. Ztratily se hřebíky z kuchyně a všichni se obávají, že je někdo zabil.

Děkuji, ať se vše daří.

Pozn. redakce: SČDO připravuje během roku několik seminářů. Kromě semináře-dílny na KDP je dalším stěžejním rozborový seminář na Jiráskově Hronově. Přihlášky na semináře jsou spuštěné vždy před těmito akcemi prostřednictvím webu a facebooku SČDO. (fry)

Máte už nakoupeno?

Všimli jste si už, jak bohatá je letošní nabídka divadelního krámků hned u vstupu? Kromě aktuálního i starších čísel *Větrníku* nebo přehlídkové brožury tu najdete publikace související s Krakonošovým divadelním podzimem i letošním stým výročím

loutkové scény. Od úterý si zde můžete koupit také originální vyřezávané ozdoby. Dál tu najdete oblíbené deštníky, turistické známky, čaje, koření, zápisníky, baterky, tužky a další drobnosti, které mohou sloužit jako upomínka nebo malý dárek. A máte-li

chuť na něco malého, ani pak neodejdete zklamání. Tak nezapomeňte, zastavte se hned za vstupními dveřmi divadla Krakonoš, najdete tam krámků, kde kromě široké nabídky zboží přidají neméně široký úsměv. (red)

Porota odposlouchává Půdičkáře?

Tak se proslýchá, že odborná porota KDP si tak trochu usnadňuje práci. Údajně své výroky netvoří tak úplně sama po zhlédnutém představení v divadelní klubovně, ale odposlouchává prý tvůr-

čí hodnocení půdičkářů. Redakce Větrníku se snažila vypátrat, kudy vede z půdičky nějaké odposlouchávací zařízení do zmíněné místnosti hned u hlavního vchodu do divadla. Marně. Další možností je

agent nasazený mezi půdičkáře. Ať tak, či tak, pochybnosti byly zaseté. Teď je jen otázka, jak informace ze semináře na divadelní půdě unikají?

(VyB)

Rychlorozhovor 30 minut před představením

Na naše rychlé otázky odpovídal herec Tomáš Lerch ze souboru Spojené farnosti Zbraslav, představitel Tarsana.

Co se tak děje v souboru Spojené farnosti 30 minut před představením?

Podle toho, kde jsme, na jaké štaci. Většinou se 30 minut před představením ještě naposled hekticky dochystávají poslední detaily scény, probíhá zvuková zkouška a spojují se poslední dráty. Protože my, herci, jsme zároveň i bedňáci, kostyméři, pomáháme zvukaři atd., tak těch 30 minut před představením je to největší frmol. Kontrolujeme, aby všechno fungovalo, bylo zapojené, světla svítala a zvuk šel. A toto se uklidní tak těch 10 minut před začátkem a přijde takové to očekávání – teď to začne, tak pojďme na to.

Máte nějaké rituály před začátkem?

Vzhledem k tomu, že jsme všichni z křesťanského věřícího prostředí, je pro nás hlavním rituálem společná modlitba. Modlíme se, aby představení dobře dopadlo a abychom divákům přinesli tu myšlenku. Protože divadlo není o nás, ale o tom, co chceme ukázat a čím chceme obohatit diváky. A my jsme jen ten nástroj.

Může se stát, že ještě v těch třiceti minutách se něco náhle změní?

Poměrně často. Stala se nám už spousta, ale opravdu spousta různých věcí – zjistili jsme, že jsme zapomněli kostýmy. Nebo někdo z herců vypadl kvůli nemoci a my jsme museli nějak překo- pat role a rozdělit si, co si kdo vezme. Snažíme se, aby se to nedělo často, ale děje se to.

Vy jste velmi pěvecky nadaný sbor, může se mezi vás dostat

i absolutní nezpěvák?

Tak moje manželka třeba vůbec nezpívá. Ale každému, kdo s námi chce hrát, najdeme v souboru místo a jeho roli. Někdo je vybavenější pěvecky, jiný

tanečně, další má komediální talent. Na našem souboru je krásně vidět, že už jsme vícegenerační tým. A to je to správné.

(jn)

Rychlorozhovor 30 minut před představením

Na naše rychlé otázky odpovídal herec Josef Širhal z DS Amadis Popůvky, představitel Sherlocka Holmese.

Pepo, předchozí představení bylo delší a teď máte dost napilno. Můžu pár rychlých otázek?

Ale samozřejmě, času dost, ptej se.

Stíháte?

Začínáme za třicet minut, to je perfektní. Čekali jsme, že na přípravu bude 2,5 hodiny, tak asi tak.

Začínáte stavět?

Skoro. Máme postaveno, technici teď svítí.

Jaká je nálada?

Čekáme zlatou medaili, se stříbrnou se spokojíme, bronz už nebereme.

Zdržíte se do konce přehlídky?

Máme tu své zástupce, kteří na zdejším velkém olympijském stadionu převezmou medaile.

Což když ne?

Naštěstí se dá ještě podat protest. Šli bychom touto cestou.

Povídáme si a držíš v ruce housle? To je nějaký druh terapie, když už máte tak málo času?

Vzhledem k tomu, že hraji Sherlocka Holmese, tak mám nejvyšší čas ladit.

Zlomte vaz!

(fry)

Neuhodná báseň – omluva

*Omlouvám se Janě, že nedodávám básně.
Ani volnou poezii, co se vnukne při chození.*

Ne, že by mi došly verše.

*Ba naopak, mám jich na mysli koše.
Však netýkají se podzimu, ani divadla,
napadají mě jen říkadla.*

*V klidu lesa, šumu listí,
napadají mě jen dětské blbosti.*

Nevěříte?

Zeptejte se...

Mám verš na většinu zvířat v lese.

Ach...

*Teď mi přišlo na mysl,
černý brouček pod listí,
ten, co kouli houna válí,
chrobák malý, nezahálí.*

*Počkejte mi rok, dva,
až bude malá pobíhat,
snad potom dostaví se básně,
které budou uhodné na KDPé.*

Magda Pohanková

Přišlo do redakce

Pozvánka na divadelní procházku do Brněnce, do naší fabriky

Ať už jste viděli záznam nebo ne, zveme vás do Brněnce na divadelní variantu inscenace *Naše fabrika*. Reprízy budou v dubnu, květnu a asi i v červnu. Informace o celém projektu, aktuální termíny a vstupenky najdete na www.nasefabrika.cz. Budeme rádi, pokud se s vámi u nás budeme moci projít.

Za DS E. Vojana Brněnec Kristyna Pavlasová

SČDO a národní přehlídky 2025

Svaz českých divadelních ochotníků je vyhlášovatelem několika národních přehlídek. Oblastní kola proběhnou od ledna do přelomu dubna a května. Národní přehlídky jsou plánované v těchto termínech:

NP monologů a dialogů pro děti a mládež Kandrdásek SČDO – Neratovice, 12. dubna 2025

NP monologů a dialogů pro dospělé Pohárek SČDO – Velká Bystřice, 13.-15. června 2025

NP Divadlo jednoho herce – Kaznějov, 26.-27. dubna 2025

NP Krakonošův divadelní podzim – Vysoké nad Jizerou, 3.-11. října 2025

Podrobné informace, včetně propozic a přihlášek, budou zveřejněné na přelomu listopadu a prosince na webu scdo.cz.

V rámci Jiráskova Hronova proběhne ve dnech 1.-9. srpna rozborový seminář SČDO. Na KDP 2025 bude opět připravený Seminář – dílna SČDO.

K velkým divadelním akcím je nutné připočítat i přehlídky a semináře Skupiny amatérských loutkářů (SAL). *(fry)*

VOBSKOČÁCI,

na čtvrtek

od 17 hodin opět u KÁCI
(U ALBÍNY)

změna programu:

1. výběr příspěvků - Hanka
2. diskuze
3. volba PREZIDENTA
4. zpráva o rumech a penězích
5. pokud bude zvolen nový prezident,
bude občerstvení

STANDA

100 let loutek ve Vysokém

Součástí historie Divadelní spolku Krakonoš ve Vysokém nad Jizerou je od roku 1924 také loutková scéna. V přehlídkovém Větrníku vám, milí čtenáři, přinášíme na pokračování příběh vysockých loutek. Celý je zaznamenaný v knize Svatky Hejralové „Tenhle svět nás ještě potřebuje“.

(...) Úspěšný zájezd do Francie zopakovaly loutky v listopadu roku 1999. To již nebyl výlet, ale opravdové turné, kde bylo hráno v českém a francouzském obsazení. Opět se sáhlo po osvědčených hrách Začarovaný les a Kašpárek doktorem. Hrál se dvakrát v Trouville, čtyřikrát v Oustreham a sedmkrát v Colombelles pro téměř dvanáct set diváků, a to během pouhých pěti dnů. Zachován byl i zvyk po představení ukázat se s loutkou divákům a dát jim možnost seznámit se s obtížností vodění. Právem se slavil úspěch na posezení s přáteli na rozloučenou. Mobilní scéna se využila i při zájezdech do Nymburka, do Liberce, Jablonce nad Nisou, na loutkový festival Čechova Olomouc a při představení o Krakonošově divadelní přehlídce. Poslední léta se výjezdy omezily, protože přenášení a převážení nesevřelých výprav ani loutkám. Přesto je mobilní scéna nadále připravena posloužit svému účelu. Pod vedením první a zároveň nejmladší principálky se uvádí jedna až dvě premiéry do roka s průměrem patnácti představení dvou režisérů. Hraje se hlavně o vánočních a jarních prázdninách s průměrnou návštěvností šedesáti malých a čtyřiceti velkých divá-

ků. Soubor téměř sedmdesáti loutek, nejen od Dolenského, ovládaných patnácti loutkaři, láká svou neopakovatelnou a pohádkově podmanivou iluzí (...).

čtvrtek 10. října 2024		
kdy	co	kde
9:30	rozborový seminář	malý sál
11:30	loučení Mýto	malý sál
13:00	dílna SČDO	sokolovna
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Libice nad Cidlinou	před divadlem
16:30	A do pyžam Libice nad Cidlinou	velký sál
17:00	Vobskočák VH	U Albíny
20:00	A do pyžam Libice nad Cidlinou	velký sál
22:00	zasedání poroty	kužárna
22:00	Seminář KDP	půdička
22:00	večírek Libice nad Cidlinou	malý sál

Větrník, zpravodaj 55. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Lukáš Frydrych, korektury Magda Králová, kresby Petr Kolínský, technické zpracování Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.